

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

ב. איסור אכילת דם

ג. עינוי יום הכיפורים לדורות

ו. איסור לעשות כמעשי הגויים

ג. איסורי עריות

ש. סדר עבודת אהרן, הכהן הגדול,

ביום הכיפורים

ש. איסור הקרבת חוץ

ת. איסור שחוטי חוץ

ת. מצות כיסוי הדם

"

"

שאלה לשולחן השבת

"ונתן את הקטורת על האש לפני ד'"
כתוב בגמרא (יומא יח:): 'מסרוהו לכה"ג זקני בית דין לזקני כהונה וכו' והשביעוהו'.
ומבואר שהיו משביעים אותו מפני שחשדוהו שהוא צדוקי שהיו אומרים שיש לתת את הקטורת על האש מבחוץ.
ויש לבאר כיצד הספיקה לחכמים שבועה זו, הלא אם לפי דעת הצדוקי כך יש לקיים את המצוה אזי לא מועילה שבועתו שהרי הרי הוא כנשבע לבטל את המצוה. ומפני מה יש להשביעו על כך?

מטרת השאלה
הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת.
ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצדוף מקורות, אם ישנם)
ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ורחץ... ולבש את בגדיו"
לבגדי הלבן, קוראת התורה, "בגדי הבד" ואילו לבגדי הזהב: "ולבש את בגדיו". ויש להבין, מדוע בגדי הבד, אין מכונים גם כ"בגדיי", שהרי אף הם היו של הכהן הגדול. וי"ל, שאת בגדי הזהב היה הכה"ג רשאי ללבוש גם לאחר יוה"כ, במשך כל ימות השנה, אבל בבגדי הבוץ, לא היה רשאי להשתמש בהם לא לפני יום הכיפורים, כיון שהיו צריכים להיות חדשים וגם לא לאחר יום הכיפורים, שהרי טעונים הם גניזה. וא"כ יש לומר, שלכן לא קוראת התורה לבגדי הבוץ 'בגדיו', כיון שלאחר שפשט אותם הכהן גדול, שוב אינם כבר בגדיו, כיון שאינו רשאי עוד להשתמש בהם, ואפילו לא באותו יום הכיפורים עצמו. (אזנים לתורה) חילוק נוסף בין בגדי הבד לבין בגדי הזהב, שבגדי הזהב נועדו לשימוש של הכהן הגדול ובגדים כאלה, היו רק לכהן גדול בלבד, ולכן קוראת התורה לבגדי הזהב "בגדיו", כיון שנתייחדו רק לו, אבל בגדי הבד היו מסוג הבגדים, שלבש אותם כל כהן הדיוט. וממילא ד' בגדי הבד לא נתייחדו לכהן גדול דווקא, שהרי כל כהן היה לובש בגדים כאלה, במשך כל ימות השנה ומשום כך לא קראה להם התורה "בגדיו", כיון שאין בגדים אלה מיוחדים דווקא לכהן גדול. (חילך לאורייתא)

יש לבאר מיהו אותו איש עתני הלוקח את השעיר למדבר: א. הגמרא (יומא סו:) מבארת שהכוונה לאדם שהוכן לכך כבר מאתמול ומזומן לתפקידו. ב. כהן בעל מום ניכר כגון גבות עבותות מאד, עין אחת גדולה מחברתה, פזול וכד'. (זוהר) ג. ידעו על פי חכמתם למצוא אדם שעתיד למות בשנה זו ונקרא 'איש עתני' כי בא עתו למות. (חזקוני בשם המדרש) ד. אמנם, בירושלמי (פ"ו ה"ג) כתוב להפך, שיאריכו את שנותיו של המוליך את השעיר, ואולי אפשר לומר שלכן הכהנים לא הניחו לישראל להוליכו כי רצו את הסגולה הזו לעצמם. ה. הכוונה לאדם הבקי בשבילים ובמדבריות ורגילים בכל עת לשלוח אותו למקומות כאלה. (רשב"ם) ו. אדם המוכן לכך משנה שעברה. (תיב"ע)

יש לבאר, מדוע לא נכתבה פרשת אחרי-מות מיד לאחר המעשה המובא בפרשת שמיני אודות כל עניני מותם של נדב ואביהוא, ואיזו שייכות יש לעניין זה כאן לאחר מספר פרשות, כהקדמה לעניין עבודת יום הכיפורים? ויש לומר: א. ע"פ רש"י בתחילת הפרשה שרק מזכירים לאהרן ולבניו את מיתת קרוביהם כדי שיזהרו יותר בדיני כהונתם, ואין הכוונה שקרה מיד לאחר מכן. ב. משום שחלק מן הטעמים שנאמרו בסיבת מיתתם של נדב ואביהוא, מובא שלא היו להם ילדים, ודברו לשון הרע על משה ואהרן (מתי כבר ימותו שני הזקנים האלו, ואני ואתה נהיג את האומה), לכן הפסקנו בפרשת תזריע המדבר מענין הולדת הבנים ובפרשת מצורע בנגעים הבאים בעוון לשון הרע. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א ל'שאלה לשולחן שבת' תשפ"ב)

עונג שבת לכל גיל!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:
052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם.
זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!
השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'בייך'.

חידון א' ת'

- התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. הכהן הגדול הראשון
  - ב. בפר כזה בא אהרן אל הקדש
  - ג. הכהן הגדול עורך ביוה"כ על שני השעירים
  - ד. כך שוחקים את הקטורת של יוה"כ
  - ה. כך עשה הכהן הגדול עם דם הפר והשעיר
  - ו. " _____ בעדו _____ ביתו"
  - ז. מעבודות הדם ביום הכיפורים
  - ח. מוקטר להשי"ת
  - ט. אהל מועד שוכן עם בני ישראל בתוך _____
  - י. כשיוצא הגורל להשם ביד זו, זה סימן לברכה
  - כ. עונשו של המחלל את יוה"כ
  - ל. מה כתוב על הגורלות? (2)
  - מ. בעזרתה לוקחים גחלים מן המזבח
  - נ. אם אוכלים אותה נטמאים
  - ס. מעשה הכהן הגדול לפני השחיטה
  - ע. את השעיר המשתלח שולחים בידי איש _____
  - פ. עליה מזים מדם הפר והשעיר
  - צ. מדיני יום הכיפורים, ובכך נדמים למלאכים
  - ק. אף שם שמים מדם הפר ומדם השעיר
  - ר. כך מוזכרת בלשון הכתוב טבילה במקוה
  - ש. אסור לזבוח להם (שם נרדף לשדים)
  - ת. על יום הכיפורים נאמר "לפני ד' _____"

חידון א' ת' הפוך

- התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. "ולא _____ הארץ אתכם"
  - ב. מבני אהרן
  - ג. יש להזות מהדם אף על חלק זה של מזבח הזהב
  - ד. בגדי הכהן הגדול ביוה"כ היו עשויים
  - ה. השעיר משתלח אל ארץ _____
  - ו. אסור להיות במשכן מבואו של הכה"ג עד -
  - ז. "שור או כשב או _____"
  - ח. קרבן
  - ט. בגד כהונה המשותף לכל הכהנים
  - י. נאמר בשעת הסמיכה על הפר והשעיר
  - ך. שם של עבודה זרה
  - ל. יש לו בגדי לבן ובגדי זהב
  - ם. ארץ שאין לעשות כמעשה
  - ן. עוד ארץ שאין לעשות כמעשה
  - ס. כך מתרגם אונקלוס את המילה - "ושחט"
  - ע. כמה פעמים מזה הכה"ג מן הדם לפני הפרוכת?
  - ף. מה כתוב במקום: 'יחבוש'? (את המצנפת)
  - ץ. אנו מצווים שלא לטמאות את _____ בחטאים
  - ק. " _____ הכהן את הדם על מזבח ד'"
  - ר. בו יש לכסות את הדם
  - ש. הכהן הגדול סמך את שתי ידיו על _____ השעיר
  - ת. הכהן הגדול הביא ממנה מלא חפניו

כתרומו

דבא פרהא נדיא דעלייה מיליה מקרבא אונקלוס אונקלוס אונקלוס אונקלוס אונקלוס

"והניחם שם" (טז,כג) = "ויצניענון". הפועל העברי 'להצניע' המתארת החבאה והסתרה של דבר.

מן המדרש

רבי עזריה בשם רבי יהודה ברבי סימון אומר, משל למלך שהיה לו פרדס נטוע, שורה של תאנים ושל גפנים ושל רימונים ושל תפוחים ומסר לאריס והלך לו. לאחר ימים בא המלך והציץ בפרדס לידע מה עשה ומצאו מלא חוחין ודרדרין. הביא קצצים לקוצו והציץ באותן החוחין וראה בו שושנה אחת של ורד, נטלה והריח בה ושבה נפשו עליה. אמר המלך, בשביל שושנה זו ינצל כל הפרדס. כך כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל תורה, לאחר עשרים ושש דורות הציץ הקב"ה בעולמו לידע מה עשה ומצא מלא מים במים, דור אנוש מים במים, דור המבול מים במים, דור הפלגה מים במים והביא קצצים לקוצו שנאמר (תהלים כט,י): "ד' למבול ישב". ראה בו שושנה אחת של ורד אלו ישראל, ונטלה והריחה בשעה שנתן להם עשרת הדברות ושב נפשו עליו. בשעה שאמרו נעשה ונשמע אמר הקדוש ברוך הוא בשביל שושנה זו ינצל הפרדס, בזכות תורה וישראל ינצל העולם. (ע"פ מ"ר)

מילה בפרשה

**הגיש מנה חשובה לאשה,
ובאדם חשוב פשע,
כשסיפור שמועה נעימה,
על פרי קטן שבו דימה.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

ושפני טמוני חול

"אחרי מות"

מי הם שלושה מהתלמוד שהחיו את המת?

***

"אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני ד"

בעניין מיתת צדיקים מכפרת: באומות העולם, כל יחיד יחיד נענש בפני עצמו על חטאיו שלו. אבל עם ישראל ערבים הם זה לזה, ולכן שייך מציאות שבה אדם גדול ילקח מאיתנו בעוונותינו ככפרה על הדור כולו. ודבר זה רמוז בפסוק: "ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה" שכשבא הקב"ה לדון את הגויים, הרי הם נידונים ומתים איש לעצמו: "מלא גויות". אבל בישראל מספיק שיהיה: "מחץ ראש" - הרי הוא ראש הקהל כולו, וכבר מכפר הוא "על ארץ רבה". (בשם בעל ההפלאה)

שעשועי דאורייתא

"מכל חטאתם אחת בשנה"

היכן עוד בתורה כתוב: 'אחת בשנה'?

***

מצאו נא בפרשה:

1. מילה בלשון יחיד שאם תיקרא מסופה לתחילתה תשתנה ללשון רבים.
2. שני ארצות המופיעות בפסוק אחד.
3. שמות של שתיים ממסכתות הש"ס - (אחת בניקוד שונה)
4. שם של שכונה בירושלים.
5. שלוש שמות של פרשות אחרות בתורה.
6. שש מילים רצופות בנות שלוש אותיות.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "כי נפש כל בשר דמו בנפשו היא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת"

2. "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ד"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: מתי מותר לאכול לחם ללא הניגוב שלאחר הנטילה? - כשאוכל ע"י טבילת ידיים. (שו"ע קנח יג) **לסדר את הפרשה** - "שבת שבתון". **חידון א' ת'** - אהרן, בן בקר, גורלות, דקה מן הדקה, הזה, וכפר ובעד, זריקת הדם, חטאת, טומאתם, ימין, כרת, לד' לעזאזל, מחתה, נבלה, סמיכה, עתי, פרוכת, צום, קרנות המזבח, רחץ במים, שעירים, תטהרו. **חידון א' ת' הפוך** - תקיא, נדב, גג, בד, גזרה, צאתו, עז, זבח, אבנט, וידוי, מולך, כהן גדול, מצרים, כנען, ויכוס, שבע, יצנוף, הארץ, וזרק, עפר, ראש, קטורת. **שעשועי דאורייתא** - בפרשת תצוה: "וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה". 1. "ונתן" = נתנו. 2. "כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען". 3. שבת, זבחים. 4. "מבית ישראל". 5. ויצא, במדבר, חקת. 6. "אשה ואת אמה זמה הוא באש". **מילה במגילה שיר השירים** - כפרים. "בין עיירות והרים" - עיירות = כפרים, "אריות לטרף שואגים" - אריות=כפירים, "מזון כמו בקר וכבשים" - כמו בקר = כפרים, "שבציד אינם מודים" - לא מודים = כופרים. **טמונות בפרשה** - 1. "וכל אדם לא יהיה באהל" (טז, יז) 2. "ציד היה או עוף" (יז, יג) 3. "גורלות" (טז, ח) 4. 'טרטיאות ואצטדיאות' (רש"י יח, ג) 5. "ענן הקטרת" (טז, יג) "כי בענן" (טז, ב) 6. "קטרת סמים דקה" (טז, יב) 7. זריקת הדם- מעבודות יוה"כ. 8. E+T = "ביד איש עתי" (טז, כא) 9. "ונשא (ונסע) השעיר" (טז, כב) 10. "לא תאכל דם" (יז, יב) 11. "גחלי אש" (טז, יב) 12. "וסמך אהרן.. על ראש הפר" (טז, כא) 13. איש שעיר - "שני שעירי עזים" (טז, ה) "ולא יזבחו ... לשעירים" (יז, ז) "והשעיר" (טז, ט) 14. "וכסוהו בעפר" (יז, יג) 15. לא תיק רב = "לא תקרב" (יח, יד) **טמונות בהפסרה** - 1. "ובנו ערים" (ט, יד) 2. "ודרך ענבים" (ט, יג) 3. "בחרב ימותו" (ט, י) 4. "כאשר ינוע בכברה" (ט, ט) **שאלה לשלחן השבת שמיני** - שאלנו: מדוע ציוה משה לאלעזר ואיתמר, שהיו כהנים הדיוטות, לבל יטמאו לאחיהם, נדב ואביהוא, אלא שמישאל ואליצפן הלויים יעשו זאת? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. באותו היום נמשחו והיה להם דין של כהנים גדולים. (דעת זקנים) 2. לא היו מספיק כהנים לעשיית כל קרבנות המילואים בלעדיהם. 3. הוצרכו להם ממחרת, לשריפת הפרה האדמה. 4. כיון שכולם במתן תורה היו כגרים שנולדו, הרי לא היו יכולים להיטמא להם כאחים. (עמודי שמואל) 5. אם יש משהו אחר - עדיף אף לכהן הדיוט שלא יטמא. 6. כהנים נטמאים לקרוביהם - כשהם שלמים בלבד. ונדב ואביהוא נשרפו ולא היה בהם דין 'שלמים'.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

ירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

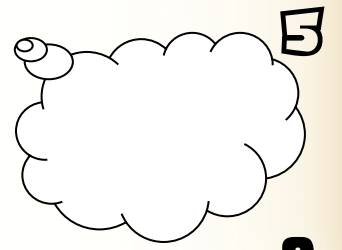
אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגל קשה

8 ET

9

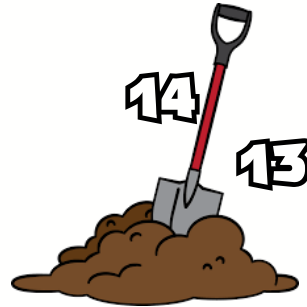

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
"אעלה בתמר" (ז,ט)

הפטרת אחרי מות "הלוא כבני כושיים" (עמוס ט' ז' - טו')

טמונות בהפטרה

